

فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی

سال دوازدهم شماره ۴۸ زمستان ۱۳۹۶

پیش‌بینی بهزیستی روانشناسی دانشجویان بر اساس بخشدگی و معنا در زندگی با توجه به نقش واسطه‌ای عواطف مثبت و منفی

مجید صدوqi^۱

فاطمه حسام‌پور^۲

چکیده

پژوهش حاضر از نوع توصیفی با طرح همبستگی است و با هدف پیش‌بینی بهزیستی روانشناسی دانشجویان بر اساس بخشدگی و معنا در زندگی با توجه به نقش واسطه‌ای عواطف مثبت و منفی انجام گرفته است. بدین منظور بر اساس فرمول کوکران تعداد ۳۷۷ نفر از دانشجویان دانشگاه کاشان با استفاده از روش نمونه‌گیری چندمرحله‌ای انتخاب شده و به پرسشنامه‌های بخشدگی (حشام و همکاران، ۱۳۸۹)، معنا در زندگی (استیگر، ۲۰۰۶)، عاطفه مثبت و منفی (واتسون و همکاران، ۱۹۸۸) و بهزیستی روانشناسی ریف (۱۹۸۹) پاسخ دادند. نتایج SEM از طریق نرم افزار ایموس-۲۲ نشان داد بخشدگی و معنا در زندگی می‌توانند به طور معناداری بهزیستی روانشناسی دانشجویان را پیش‌بینی‌کنند و عاطفه مثبت و منفی دارای نقش میانجی‌گر در رابطه بخشدگی و معنا در زندگی با بهزیستی روانشناسی هستند. با توجه به شاخص‌های الگوسازی می‌توان استدلال کرد که مدل ارایه شده از برآذش خوبی برخوردار بوده و انطباق مطلوبی بین مدل ساختاری شده با داده‌های تجربی فراهم گردیده است. در این الگو، تمام وزن‌های رگرسیونی از نظر آماری معنادار بوده و متغیرهای پیش‌بینی‌کننده الگو، ۷۷٪ از واریانس بهزیستی روانشناسی را تبیین کردند. نتایج تلویحاً نشان می‌دهد، از طریق افزایش سطح بخشدگی و معنا در زندگی می‌توان به افزایش عاطفه مثبت و کاهش عاطفه منفی و از این طریق بهبود بهزیستی روانشناسی دانشجویان کمک نمود.

واژگان کلیدی: بهزیستی روانشناسی؛ بخشدگی؛ معنا در زندگی؛ عاطفه مثبت؛ عاطفه منفی

Email:sadoughi@kashanu.ac.ir

۱- استادیار روانشناسی دانشگاه کاشان (نویسنده مسئول)

۲- کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی

مقدمه

دانشجویان بهویژه آنهاست که تازه وارد دانشگاه می‌شوند، بهخاطر ماهیت انتقالی زندگی‌شان در این دوره، همواره در معرض عوامل تبیض‌گرایی گوناگونی قرار دارند که کنش‌وری آن‌ها در جامعه و رضایت از زندگی آن‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. این عوامل می‌توانند ترکیبی از محرک‌های درونی مانند شخصیت و باورهایی که زمینه‌ساز شکست در برابر مشکلات هستند و عوامل بیرونی مانند عوامل تبیض‌گرایی محیطی باشند. تبیض‌گرایی مفرط در بین دانشجویان اغلب به شکست تحصیلی، مشکلات سلامت، ضعف در عملکرد، ترک تحصیل و در برخی موارد به اختلالات روانی شدیدتر منجر می‌شود. از این رو، برای دستیابی به یک نظام آموزشی اثربخش توجه به مسائل روانی دانشجویان امری بایسته و ضروری است و به منظور ایجاد یک آموزش کارآمد می‌بایست به منابع و راهبردهای ارتقاء آن توجه شود.

روانشناسی مثبت‌نگر مطالعه علمی کارکردهای بینه و مطلوب انسانی است. این رویکرد بر نقاط قوت، استعدادهای بالقوه و شکوفایی این استعدادها تکیه دارد و تلاش دارد تا شناخت بیشتری از عواملی که به افراد کمک می‌کند به صورت فردی و یا جمیعی به رشد و بالندگی برسند، پیدا کند. با پدیدآیی روانشناسی مثبت در چند دهه اخیر، تأکید بر توانمندی‌ها و ارتقای سطح سلامت افراد به همراه فعلیت بخشیدن به استعدادهای آنان مورد توجه بسیار قرار گرفته است. این جنبش در پی آن است که از نقاط قوت انسان به عنوان سپری در برابر بیماری‌های روانی بهره گیرد (Robbins¹، ۲۰۰۸). از جمله سازهای مورد مطالعه در روانشناسی مثبت‌نگر بهزیستی روانشناسی² است که به عنوان یکی از مولفه‌های اصلی سلامت عمومی در خلال دو دهه گذشته توجه روانشناسان و محققان بسیاری را به خود جلب کرده است (Van³ و همکاران، ۲۰۱۶). به طور کلی، بهزیستی روانشناسی به کیفیت تجربه شده زندگی اشاره می‌کند و منعکس‌کننده عملکرد و تجربه روانشناسی مطلوب است. بهزیستی را می‌توان به دو بخش بهزیستی فاعلی و

1- Robbins
3- Van

2- Well-Being

بهزیستی روانشناختی تقسیم‌بندی کرد (لانلی^۱ و همکاران، ۲۰۰۹؛ الیکو^۲؛ ۲۰۱۰؛ بارنس و میشن^۳، ۲۰۱۰؛ وود و جوزف^۴، ۲۰۱۰). بهزیستی فاعلی، دارای دو مولفه عاطفی و شناختی است که جزء عاطفی عبارت است از تعادل بین عاطفه مثبت و منفی و جزء شناختی، قضاوت درباره رضایت از زندگی فرد است.

یکی از مولفه‌های روانشناسی مثبت که پیش‌بینی می‌شود با بهزیستی روانشناختی دانشجویان در ارتباط باشد بخشدگی^۵ است. طبق تعریف هانگ و انریث (۲۰۰۰) بخشدگی، جایگزین نگرش‌های منفی نظیر عصبانیت و انتقام در تلاش برای آسیب رسانی به افراد یا موقعیتها با نگرش‌های مثبت نظیر شفقت و تحمل است. همانگونه که این تعریف نشان می‌دهد، نقش بخشدگی تبدیل احساسات منفی به احساسات مثبت است. در تعریف دیگری، بخشدگی تلاشی مناسب جهت کنترل پیامدهای منفی است که ممکن است بهدلیل سوء‌رفتار دیگران و یا رفتار نادرست فرد به وجود آید. این تلاش را می‌توان، اقدامی موثر جهت غلبه بر احساسات و افکار منفی تأثیرگذار بر بهزیستی و شادکامی فرد، در نظر گرفت (مالتبی^۶ و همکاران، ۲۰۰۱). پژوهش‌ها نشان می‌دهد که بخشدگی در ارتباط با دیگران مهمترین ارزش اخلاقی است که کاهش قابل توجه اثرات احساسات منفی نظیر ناراحتی یا رنجش را موجب می‌شود (بری و ورسینگتن^۷، ۲۰۰۱). همچنین، بخشدگی نه تنها نقش مهمی در کاهش احساسات منفی دارد بلکه به افزایش احساسات مثبت نیز کمک می‌کند (هانگ، انریث^۸، ۲۰۰۰). نتایج پژوهش‌های مربوط به بخشدگی در حوزه روانشناسی مثبت نشان داده‌اند که بخشدگی با رضایت از زندگی که از زیر مجموعه‌های بهزیستی روانی می‌باشد رابطه دارد (السون^۹ و همکاران، ۲۰۱۵). عوامل موثر در بهزیستی ذهنی افراد نظیر اشتیاق، انرژی بالا و شادی به واسطه برخی احساسات منفی نظیر عصبانیت، انتقام و سرزنش که در نتیجه مشکلات موجود در روابط

1- Linley

2- Eldeleklıoglu

3- Burns

4- Wood & Joseph

5- forgiveness

6- Maltby

7- Berry & Worthington

8- Huang & Enright-

9- Elsone

بین فردی به وجود می‌آید، کاهش می‌یابند. در این موقعیت، انتظار می‌رود که بهزیستی ذهنی به گونه‌ای منفی و نامطلوب تحت تاثیر قرار گیرد. این نوع تأثیرپذیری، ممکن است به پریشانی‌های روانشناسی نظری افسردگی و اضطراب منجر گردد. تحقیقات مختلف نشان می‌دهد بخشدگی بهطور مثبت با سلامت روانی (پترسون^۱ و همکاران، ۲۰۱۷؛ تاسینت^۲ و همکاران، ۲۰۱۶؛ ویس^۳ و همکاران، ۲۰۱۰)؛ بهزیستی روانشناسی (اختر^۴ و همکاران، ۲۰۱۶؛ دهقان و همکاران، ۲۰۱۴) کاهش خشم (مک لاث^۵ و همکاران، ۲۰۱۴؛ واتسون و همکاران، ۲۰۱۵) و افزایش هماهنگی و خودکنترلی (بارنت^۶ و همکاران، ۲۰۱۴) مرتبط است و با بیماری‌های بدنی (لاولر^۷ و همکاران، ۲۰۰۳) و ساختارهای روانشناسی که با سلامت روانی و ذهنی پایین پیوند می‌یابد (اسمیت^۸ و همکاران، ۲۰۰۴) رابطه منفی دارد.

همچنین، یکی دیگر از سازه‌های روانشناسی مثبت که می‌تواند با بهزیستی روانشناسی دانشجویان در ارتباط باشد معنا در زندگی^۹ است. ایجاد معنا یکی از توانایی‌های خاص انسانی است که به لحاظ تکاملی اهمیت خاصی دارد. افراد مختلف ممکن است یک پدیده مشابه را به شیوه‌های مختلفی تفسیر و درک کرده و معانی متفاوتی به آن بدهند (لوپز و اشنايدر، ۲۰۱۱). سه تعریف بنیادین از مفهوم معنا در زندگی وجود دارد. اول، معنا به عنوان نشانه‌ای از هدف در نظر گرفته می‌شود، که به اهداف طولانی مدت افراد اشاره دارد، و منشأ ایجاد انگیزش، تعهد، و اشیاق به شمار می‌آید. دوم، معنا در زندگی به صورت اهمیت معنی شده و این نشان می‌دهد که افراد تنها هنگامی که در زندگی به چیز مهمی دست می‌یابند معنا را تجربه می‌کنند. در نهایت، در سومین تعریف دو تعریف قبلی ترکیب شده و نوعی احساس رضایت شخصی نیز به آن افزوده شده است (لوپز و اشنايدر، ۲۰۱۱). معنا در زندگی یکی از مولفه‌های مهم بسیاری از نظریات بهزیستی

1- Peterson

2- Toussaint

3- Vess

4- Akhtar

5- McCullough

6- Burnette

7- Lawler

8- Esmith

9- meaning in life

را تشکیل می‌دهد (کینگ و نایا، ۱۹۹۸). سلیگمن (۲۰۰۲)، در نظریه شادی خود، معنای زندگی را به عنوان راه نهایی دستیابی به شادی اصیل و رضایت از زندگی معرفی می‌کند. علاوه بر آن، طبق نظریه PERMA (سلیگمن، ۲۰۱۲)، نظریه پیمایش اجتماعی اروپایی^۱ (هوپرت^۲ و سو، ۲۰۱۳) و نظریه شکوفایی^۳ (دینر^۴ و همکاران، ۲۰۱۰)، معنا در زندگی یکی از ضروری‌ترین متغیرهایی است که در بهزیستی نقش دارد (هون^۵ و همکاران، ۲۰۱۴). یافته‌های پژوهشی نشان می‌دهند که داشتن معنا در زندگی با بسیاری از شاخص‌های بهزیستی مانند عواطف مثبت، عزت نفس، مثبت نگری، امید، شادی، کنجکاوی، خودشکوفایی، تعاملات اجتماعی مثبت (استگر و شین^۶، ۲۰۱۰)، بهزیستی و کیفیت زندگی در بزرگسالان (زانگ^۷، ۲۰۱۷؛ براسای، پیکو، و استگر^۸، ۲۰۱۱)، کنترل بیشتر بر زندگی و مشارکت بیشتر در کار (لوپز و اشنایدر، ۲۰۱۱) ارتباط مثبت دارد. همچنین، وجود معنا در زندگی سطوح علائم افسردگی و اضطراب را پیش‌بینی می‌کند (زانگ، ۲۰۱۷؛ بامونتی^۹ و همکاران، ۲۰۱۶).

از سوی دیگر، معنا در زندگی ارتباط معناداری با تجربه هیجانات مثبت دارد زیرا وجود معنا در زندگی محرکی برای تجربه هیجانات مثبت است (هیسل^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۶). پان، ونگ، چان، و جوبرت^{۱۱} (۲۰۰۸) تأکید دارند که معنا در زندگی قوی‌ترین عامل پیش‌بینی‌کننده تجربه هیجانات مثبت بهشمار می‌آید. این تجربه بهنوبه خود تفکر را توسعه داده، و زمینه‌ای را برای افراد فراهم می‌آورد تا زندگی را معنادار احساس کنند و به این ترتیب احتمال یافتن معنا در زندگی را افزایش می‌دهد (هیسل، ۲۰۱۶؛ کینگ^{۱۲} و همکاران، ۲۰۰۶) به عبارت دیگر، تجربه هیجانات مثبت به افراد کمک می‌کند تا معنای زندگی خود را راحت‌تر بیابند و از تلاش‌های بی‌معنا اجتناب کنند (هیسل، ۲۰۱۶). همچنین معنا در زندگی با افزایش سطح پیشرفت و بهبودی مراجعان مرتب است و

1- the European Social Survey theory
 3- Flourishing theory
 5- Hone
 7- Zhang
 9- Bamonti
 11- Pan

2- Huppert
 4- Diener
 6- Steger & Shin
 8- Brassai, Piko & Steger
 10- Heisel
 12- King

یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های بهزیستی بهشمار می‌آید، زیرا وجود معنا در زندگی شرایط لازم برای افزایش شادی را ایجاد می‌کند (فولمر^۱، ۲۰۱۵؛ لوپز^۲ و اشنايدر، ۲۰۱۱؛ استگر و همکاران، ۲۰۰۶).

با توجه به آنچه بیان شد به نظر می‌رسد عاطفه مثبت و منفی می‌توانند به عنوان میانجی‌گر بین بخشدگی و معنا در زندگی با بهزیستی روانشناسی عمل کرده و از طریق افزایش عاطفه مثبت و کاستن از عاطفه منفی بتوانند به بهزیستی افراد کمک کرده و بهداشت روانی را در آستان ارتقا دهنند. هیجانات مثبت نشان‌دهنده میزان شور و اشتیاق به زندگی و احساس فاعلیت و هوشیاری افراد است. در مقابل، هیجانات منفی، یک بعد عام ناراحتی درونی و اشتغال ذهنی ناخوشایند را نشان می‌دهد و حالات ناخوشایندی مانند خشم، نفرت، بیزاری، گناه، ترس و عصیانیت را شامل می‌شود (بشارت و همکاران، ۲۰۱۳). بررسی‌های گوناگون نشان داده‌اند، هیجانات مثبت با ابعاد مختلف سلامت روانی، رابطه مثبت و معنادار داشته و نقشی مهم در پیشگیری از بروز اختلالات جسمی و پریشانی‌های روانی دارد (یوسفی، ۱۳۹۳). همچنین عواطف منفی ارتباط مثبتی با اختلالات روانی داشته و در ایجاد و تداوم نابهنجاری‌های روانی موثر است (بشارت و همکاران، ۲۰۱۳). همچنین شهنه بیلاق و همکاران (۱۳۹۰) در پژوهشی نشان دادند که مهارت‌های عواطف مثبت و منفی و چگونگی بهره‌برداری از آنها، پیش‌بینی‌کننده مناسبی برای بهزیستی روانشناسی دانشجویان می‌باشد.

در مجموع، از آنجا که دانشجویان در جریان زندگی تحصیلی در معرض استرس و فشار روانی و چالش‌های تحصیلی و اجتماعی متعددی قرار دارند به نظر می‌رسد فضیلت‌ها انسانی مثبت از جمله بخشدگی، معنا در زندگی می‌توانند در حفظ و بهبود سلامت و بهزیستی روانشناسی آن‌ها موثر باشند. با این وجود، پژوهش چندانی که بررسی نقش مؤلفه‌های روانشناسی مثبت از جمله بخشدگی و معنا در زندگی در بهزیستی دانشجویان به‌ویژه در جمعیت دانشجویی ایران پرداخته باشد، انجام نشده است.

به علاوه شناخت متغیرهای میانجی مانند عواطف مثبت و منفی در این رابطه احتمالی می‌تواند به درک بهتر موضوع کمک نماید. از این رو پژوهش حاضر به دنبال تعیین رابطه بخشودگی و معنا در زندگی با بهزیستی روانشناختی با توجه به نقش واسطه‌ای عواطف مثبت و منفی در دانشجویان است.

روش

روش پژوهش توصیفی حاضر از نوع همبستگی می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش مشتمل بر کلیه دانشجویان دانشگاه کاشان در سال ۱۳۹۵-۱۳۹۶ بود که از میان آنها، ۳۷۷ نفر از طریق نمونه‌گیری خوشای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. پس از تشریح اهداف پژوهش و جلب مشارکت و همکاری شرکت‌کنندگان، پرسشنامه‌های عواطف مثبت و منفی (واتسون^۱ و همکاران ۱۹۸۸)، معنا در زندگی (استیگر و همکاران، ۲۰۰۶)، بخشودگی حشام و همکاران (۱۳۸۹) و بهزیستی روانشناختی ریف (۱۹۸۹) اجرا گردید. داده‌های بدست آمده با استفاده از شاخص‌های آمار توصیفی و ماتریس ضربی همبستگی پیرسون، و مدل معادلات ساختاری طریق نرم افزار Amos 22-22 مورد آزمون قرار گرفتند.

پرسشنامه معنا در زندگی: پرسشنامه معنا در زندگی (استیگر^۲ و همکاران، ۲۰۰۶) دارای ده گویه بر روی مقیاس لیکرت هفت درجه‌ای است و دو خرده‌مقیاس وجود معنا (PML) و جستجوی معنا (SML) در زندگی را اندازه‌گیری می‌کند. به استثنای گویه ۹ که نمره‌دهی معکوسی دارد، سایر گویه‌ها نمره‌دهی معمولی دارند. گویه‌های وجود معنا عبارتند از ۱، ۴، ۵، ۶ و سایر گویه‌ها جهت سنجش جستجوی معنا مورد استفاده قرار می‌گیرد. براساس گزارش استیگر و همکاران (۲۰۰۶) MLQ از پایایی و روایی بالایی برخوردار است؛ همسانی درونی هر دو خرده‌مقیاس با استفاده از آلفای کرونباخ بالا (ضریب آلفا برای وجود معنا ۰/۸۱ و برای جستجو معنا ۰/۸۴) گزارش شده است. در بررسی برآتی سده (۱۳۸۸) نیز خرده‌مقیاس‌ها دارای ضرایب اعتبار بالایی بودند. روایی سازه و تشخیصی MLQ

1- Watson

2- Steger

در ایران توسط مصراًبادی و همکاران (۱۳۹۲) مورد بررسی قرار گرفته و روایی سازه قبل قبولی را برای آن گزارش کرده‌اند.

پرسشنامه بخشدگی بین فردی: پرسشنامه بخشدگی بین فردی یک پرسشنامه ۲۵ سوالی است که توسط حشام و همکاران (۱۳۸۹) در ایران بهمنظور سنجش میزان بخشدگی بین فردی و ابعاد آن در افراد مختلف (ارتباط مجدد و کنترل انتقامجویی، کنترل رنجش، درک و فهم واقع‌بینانه) تهیه شده است. طیف پاسخگویی آن از نوع لیکرت درجه‌ای می‌باشد. بدین ترتیب حداکثر نمره برای کل مقیاس ۱۰۰ و حداقل آن ۲۵ می‌باشد. کسب نمره بالاتر در این مقیاس نشان‌دهنده توانایی بالا برای بخشدون خطای دیگران است. در پژوهش احتشامزاده و همکاران (۱۳۸۹) جهت سنجش روایی مقیاس بخشدگی بین فردی، از اجرای همزمان آن با خرده‌مقیاس بخشدگی در خانواده اصلی FFS استفاده شد که همبستگی بین این دو مقیاس معنی‌دار بهدست آمد. این رابطه حاکی از روایی خوب این مقیاس می‌باشد. همچنین پایایی پرسشنامه یا قابلیت اعتقاد آن با استفاده از روش اندازه‌گیری آلفای کرونباخ محاسبه شد. آلفای کرونباخ برای پرسشنامه بخشدگی به صورت کل ۰/۸۰ و برای هر یک از ابعاد آن ارتباط مجدد و کنترل انتقامجویی ۰/۷۷، کنترل رنجش ۰/۶۶ و درک و فهم واقع‌بینانه ۰/۵۷ گزارش شده است (احتشامزاده و همکاران ۱۳۸۹). در پژوهش حاضر، ضریب همسانی درونی از طریق آلفای کرونباخ برای مؤلفه ارتباط مجدد و کنترل انتقامجویی ۰/۸۵، کنترل رنجش ۰/۷۳ و مؤلفه درک و فهم واقع‌بینانه ۰/۷۱ به دست آمد.

پرسشنامه عواطف مثبت و منفی: پرسشنامه عواطف مثبت و منفی (PANAS)، توسط واتسون و همکاران (۱۹۸۸) ساخته شده است. این مقیاس ۲۰ آیتم دارد که آزمودنی به این آیتم‌ها به صورت پنج گزینه‌ای (از خیلی ضعیف تا خیلی قوی) پاسخ می‌دهد. پایایی این پرسشنامه با روش همسانی درونی مقیاس از طریق ضریب آلفای کرونباخ برای عواطف مثبت ۰/۸۸ و عواطف منفی ۰/۸۷ گزارش شده است. در مطالعه بخشی‌پور و دژکام (۱۳۸۴) ضریب همسانی درونی خرده‌مقیاس عاطفة منفی ۰/۸۵ و خرده‌مقیاس

عاطفه مثبت ۸۷٪ به دست آمد. در پژوهش حاضر، ضریب اعتبار از طریق آلفای کرونباخ برای عاطفه مثبت، ۷۹٪ و برای عاطفه منفی برابر با ۸۴٪ بود.

پرسشنامه بهزیستی روانشناختی ریف (۱۹۸۹)؛ این مقیاس توسط ریف در سال ۱۹۸۰ طراحی شده است. فرم اصلی آن ۱۲۰ سوال داشت ولی در بررسی‌های بعدی فرم‌های کوتاه تر ۵۴، ۵۴ و ۱۸ سوالی آن نیز پیشنهاد شد. در این پژوهش فرم ۱۸ سوالی آن به کار برده شده است. مقیاس بهزیستی روانشناختی دارای شش خرد مقیاس پذیرش خود، رابطه مثبت با دیگران، خود مختاری، زندگی هدفمند، رشد شخصی و تسلط بر محیط است. روایی و پایایی مقیاس‌های بهزیستی روانشناختی در پژوهش‌های متعددی مناسب است. گزارش گردیده است. ون دایرندنک^۱ (۲۰۰۴) همسانی درونی خرد مقیاس‌ها را مناسب و آلفای کرونباخ آن‌ها را بین ۷۷٪ تا ۹۰٪ یافته است. چمت و ریف (۱۹۹۷) همسانی درونی مقیاس‌های بهزیستی روانشناختی را بین ۸۲٪ تا ۹۰٪ گزارش داده‌اند. اعتبار این پرسشنامه در مطالعه کوچکی و بیانی (۱۳۸۷) با روش بازآزمایی، با دو ماه فاصله، ضریب پایایی ۸۲٪ برای کل مقیاس و برای خرد مقیاس‌های پذیرش خود، روابط مثبت با دیگران، خود مختاری، تسلط بر محیط، زندگی هدفمند و رشد شخصی بهتر ترتیب ضرایب ۷۱٪، ۷۷٪، ۷۸٪، ۷۰٪ و ۷۸٪ و اعتبار از طریق همسانی درونی برابر با ۸۹٪ به دست آمد. در پژوهش حاضر، ضریب اعتبار از طریق آلفای کرونباخ برابر با ۷۸٪ به دست آمد.

یافته‌ها

در ابتدا با استفاده از آمار توصیفی به توصیف میانگین و انحراف استاندارد، کمینه، بشینه، کجی و کشیدگی داده‌های حاصل پرداخته شد سپس ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش ارائه شده و با استفاده از مدل معادلات ساختاری، روابط ساختاری میان بخشودگی و معنا در زندگی با بهزیستی روانشناختی و نقش واسطه‌ای عاطفه مثبت و منفی مورد مطالعه قرار گرفت. در جدول (۱) شاخص‌های توصیفی و ضرایب همبستگی

متغیرهای مورد مطالعه ارائه شده است.

جدول (۱) ماتریس همبستگی و شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	۱	۲	۳	۴	میانگین	انحراف	کمینه بیشینه	کجی کشیدگی	معیار
۱- بخشدگی	۱				۶۷/۴۵	۸/۵۷	۴۱	۹۲	۰/۱۷
۲- معنا در زندگی		۱			۵۳/۴۳	۹/۵۷	۲۴	۷۰	-۰/۴۷
۳- عاطفه مثبت			۱		۳۲/۵۱	۶/۰۶	۱۷	۴۷	۰/۱۳
۴- عاطفه منفی				۱	۲۵/۶۵	۷/۴۰	۱۱	۴۸	۰/۵۲
۵- بهزیستی روانشناسی					۱۱/۰۱	۷۵/۶۸	۴۹	۱۰۶	-۰/۰۸

**: $P \leq 0/01$

همانگونه که در جدول (۱) ملاحظه می‌شود، متغیرها کجی یا کشیدگی قابل ملاحظه ندارند و نزدیک به توزیع نرمال هستند. بخشدگی و معنا در زندگی با عاطفه مثبت و بهزیستی روانشناسی رابطه مثبت و با عاطفه منفی رابطه معکوس و معنادار دارند. همچنین، بهزیستی روانشناسی با عاطفه مثبت دارای رابطه مثبت و معنادار است و با عاطفه منفی دارای رابطه منفی و معنادار است.

جهت تعیین ضرایب اثر متغیرهای برونزآ بر متغیرهای درونزا و تعیین میانجی‌گری متغیرهای میانجی از تکنیک تحلیل مسیر از طریق نرم‌افزار ایموس ۲۲ استفاده شد. برای برآورد ضرایب اثر و شاخص‌های برازش مدل از روش معمول بیشینه احتمال^۱ استفاده گردید. نرم‌البودن داده‌ها از مهم‌ترین مفروضه‌های این روش برآورد است. ملاحظه شاخص‌های توصیفی نشان می‌دهد که این مفروضه تا حد زیادی رعایت شده است. در عین حال، اندرسون و گربینگ^۲ (۱۹۸۴، نقل از وستون و گوره، ۲۰۰۶) بیان می‌کنند

1- Maximum Likelihood (ML)
3- Westo & Gore

2- Anderso & Gerbing

که روش بیشینه احتمال، تا حد زیادی در برابر تخطی متوسط از مفروضه نرمال بودن مقاوم است. بر این اساس در پژوهش حاضر می‌توان به نتایج حاصل از این روش اطمینان کرد.

ابتدا شاخص‌های برازش مدل مفروض بررسی شده، و سپس ضرایب استاندارد شده برای اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل و درصد تبیین واریانس توسط متغیرها ارائه می‌گردد. در جدول (۲) شاخص‌های برازش مدل مسیر ارائه شده است. بر اساس این شاخص‌ها می‌توان نتیجه گرفت که مدل مفروض، برازش خوب و نزدیک به کاملی با داده‌ها دارد.

جدول (۲) شاخص‌های برازش مدل مسیر

X ²	df	X ² /df	CFI	GFI	AGFI	RMSEA
۱۷۱/۲۶۱	۵۸	۲/۹۵۳	.۹۲۵	.۹۳۶	.۸۹۹	.۰۷۲

توجه: X²=مربع کای، df=درجه آزادی، CFI=مربع کای نرم شده، GFI=شاخص برازش مقایسه‌ای، AGFI=شاخص نیکویی برازش، RMSEA=شاخص نرم شده نیکویی برازش، RMSEA=ریشه دوم میانگین مجددات خطای تقریب

لام به ذکر است که هر چه شاخص خطای تقریب (RMSEA) به صفر نزدیک‌تر باشد برازنده‌گی الگو بیشتر است و در اینجا (RMSEA=.۰۷) که به صفر نزدیک است برازنده‌گی الگو را تأیید می‌کند. شاخص برازش تطبیقی (CFI=.۹۲)، شاخص نیکویی برازش (GFI=.۹۳) و شاخص برازش افزایشی (IFI=.۸۹۹) نیز در صورتی که از .۹۰ بیشتر باشند نشانگر برازش مناسب الگو هستند. جدول (۳) ضرایب استاندارد محاسبه شده برای اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل را نشان می‌دهد.

جدول (۳) ضرایب استاندارد مستقیم، غیرمستقیم و کل مدل مسیر

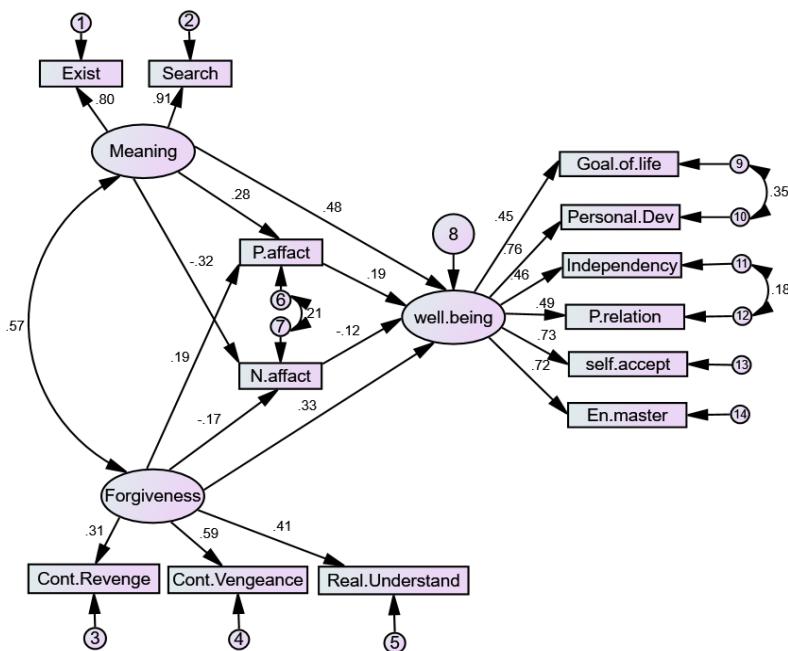
مسیر				
ضریب تبیین				اثر کل
اثر مستقیم				اثر غیرمستقیم
بر روی عاطفه مثبت از:				
%۱۷	+/۱۹**	-	+/۱۹**	بخشودگی
	+/۲۷**	-	+/۲۷**	معنا در زندگی
بر روی عاطفه منفی از:				
%۱۹	-+/۱۷**	-	-+/۱۷**	بخشودگی
	-+/۳۱**	-	-+/۳۱**	معنا در زندگی
بر روی بهزیستی روانشناسی از:				
%۷۷	+/۳۸**	-+/۰۵*	+/۳۳*	بخشودگی
	+/۵۷**	+/۰۹*	+/۴۸**	معنا در زندگی
	+/۱۹**	-	+/۱۹**	عاطفه مثبت
	-+/۱۲*	-	-+/۱۲*	عاطفه منفی

*: $P \leq 0.05$ و **: $P \leq 0.01$

همانگونه که در جدول (۳) مشاهده می‌شود، هر دو متغیر بخشودگی و معنا در زندگی دارای اثر مثبت بر عاطفه مثبت هستند. بخشودگی و معنا در زندگی اثر منفی (معکوس) بر عاطفه منفی دارند و بالاترین اثر مربوط به معنا در زندگی و سپس بخشودگی است. به طور کلی، معنا در زندگی و بخشودگی ۱۷ درصد از واریانس عاطفه مثبت را تبیین می‌کنند. همچنین، بخشودگی و معنا در زندگی ۱۹ درصد از واریانس عاطفه منفی را تبیین می‌کنند و بقیه واریانس عاطفه مثبت و منفی توسط متغیرهای خارج از مدل تبیین می‌گردد.

بخشودگی و معنا در زندگی، هم به طور مستقیم و هم به طور غیرمستقیم، از طریق عاطفه مثبت و منفی می‌توانند بر بهزیستی تاثیر بگذارند. معنا در زندگی بر بهزیستی روانشناسی به طور مستقیم و به طور غیرمستقیم از طریق عاطفه مثبت، اثر مثبت، و از طریق عاطفه منفی، دارای اثر منفی است. بر این اساس می‌توان عواطف مثبت و منفی را در رابطه میان بخشودگی و معنا در زندگی با بهزیستی روانشناسی دارای نقش میانجی

دانست. با توجه به اثرات کل، رویه‌هرفته، بخشدگی و معنا در زندگی و عاطفه مثبت منفی، ۷۷ درصد از واریانس بهزیستی روانشناختی را تبیین می‌کنند و بقیه واریانس آن توسط متغیرهای خارج از مدل تبیین می‌گردد. برای درک روش‌تر روابط بین متغیرهای مدل، در شکل (۱) **Error! Reference source not found.** نمودار مسیرهای مدل برآش یافته نمایش داده شده است.

شکل (۱) مدل روابط ساختاری میان متغیرهای پژوهش

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان داد بین بخشدگی و بهزیستی روانشناختی دانشجویان رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. که با نتایج پژوهش دهقان و همکاران (۲۰۱۴)، تاسینت و همکاران (۲۰۱۶)، پترسون و همکاران (۲۰۱۷)، اختر و همکاران (۲۰۱۷) همسو می‌باشد.

بهدلیل فواید روانشناسی بخشش (تورسن^۱ و همکاران، ۲۰۰۱) کارهای پژوهشی اخیر به تدریج تمرکز بیشتری بر این موضوع داشته‌اند (مانند مک‌کولا^۲ و همکاران، ۲۰۰۲؛ لالر و همکاران، ۲۰۰۵؛ وُرتینگتون و همکاران، ۲۰۰۷؛ مک‌فارلند و همکاران، ۲۰۱۲، ساماژ^۳ و همکاران، ۲۰۱۶؛ یو^۴ و همکاران، ۲۰۱۶، تاسینت و همکاران، ۲۰۱۶، آکین و آکین^۵، همکاران، ۲۰۱۶). بخشش موجب کاهش پریشانی روانی و افزایش رضایت از زندگی در افراد سنین ۱۸ تا ۴۴ سال می‌شود (TASINET و همکاران، ۲۰۰۱). به طور کلی، پژوهش‌های مربوط به بخشودگی در حوزه روانشناسی مثبت، نشان داد که بخشودگی با رضایت از زندگی که از زیر مجموعه‌های بهزیستی روانی می‌باشد رابطه دارد (برایت و بت^۶ و همکاران، ۲۰۱۶). طبق نتایج پژوهش خدابخش و کیانی (۱۳۹۲)، بخشودگی به عنوان یک راهبرد کنار آمدن، افراد را قادر می‌سازد توجه خود را از حوادث نامطلوب دور کرده و به ابعاد مثبت‌تر زندگی خود معطوف کنند. بخشودگی از طریق ایجاد روابط بین شخصی مثبت با دیگران در افزایش بهزیستی روانشناسی سهیم است. بخشودگی از طریق جهت‌دهی مجدد افکار، هیجانات و اعمال ختنی یا مثبت باعث افزایش بهزیستی روانشناسی می‌شود. این سوگیری اطلاعاتی مثبت، برانگیزندۀ رفتارهای اجتماعی است که در تقابل با افسردگی قرار می‌گیرد. بخشودگی پاسخ‌های ویرانگر روابط را بازداری کرده و در واقع افکار احساسات و رفتار مثبت در برابر افراد دیگر را ترغیب می‌کند (ورسینگتن و شرر^۷، ۲۰۰۴). در تبیین رابطه بخشش با بهزیستی روانشناسی می‌توان گفت بر اساس تغییرات انگیزشی حاصل از بخشودگی در فرد، در ابتدا باعث احساس خشم نسبت به متخلاف و برانگیختگی بیشتر به قصد برخورد تلافی‌جویانه نسبت به متخلاف شده و نهایتاً سطح اضطراب و تنش روانی را در فرد رنجیده افزایش می‌دهد. اگر فرد رنجیده بتواند این احساس خشم نسبت به متخلاف را در خود کاهش دهد، از تنش روانی‌اش کاسته شده و نه تنها از لحاظ عاطفی، بلکه از لحاظ هیجانی و شناختی نیز می‌تواند تغییر یابد. در واقع، بخشودگی از طریق جهت‌دهی مجدد افکار، هیجانات و اعمال نسبت به متخلاف و با کاهش

1- Thoreson

2- McCullough

3- Sapmaz

4- Yao

5- Akin

6- Braithwaite

7- Worthington & Scherer

مقدار کورتیزول، به عنوان مانعی در برابر پیامدهای منفی آسیب بر سلامت روان عمل می‌کند. تحقیقات اخیر نشان می‌دهد هیجانات مثبتی که فرد در طی فرایند بخشودگی تجربه می‌کند باعث افزایش بهزیستی روانشناختی شده و به فرد در غلبه بر هیجانات منفی کمک می‌کند. نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهند بخشودگی با افزایش بهزیستی روانشناختی (ساماز و همکاران^۱، ۲۰۱۶؛ یو و همکاران، ۲۰۱۶)، سلامت روان (تاسینت و همکاران، ۲۰۱۵؛ ۲۰۱۶)، رضایت از زندگی (آکین و آکین، ۲۰۱۶) و با کاهش اضطراب و نشانه‌های افسردگی (یوکر و همکاران، ۲۰۱۶)، اندوه و دشمنی (تامسون^۲؛ ۲۰۱۷؛ واتسونو همکاران، ۲۰۱۶)، افزایش عزت نفس (یاوه^۳ و همکاران، ۲۰۱۶) و کیفیت روابط بین فردی رابطه دارد. در حوزه روابط بین شخصی به عنوان یکی از شاخص‌های سلامت، افرادی که به لحاظ عفو و بخشودگی در سطوح بالاتری هستند، رضایت بیشتر و طولانی‌تری را در روابط بین شخصی نسبت به افرادی که به لحاظ بخشودگی در سطوح پایین‌تری هستند، گزارش کردند (مابوک و همکاران، ۱۹۹۵).

بعلاوه، یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد بین معنا در زندگی و بهزیستی روانشناختی دانشجویان رابطه معناداری وجود دارد. در همین راستا، نتایج پژوهش بایلی و فیلیپس^۴ و همکاران (۲۰۱۶) بر روی دانشجویان نشان می‌دهد معنا در زندگی یکی از متغیرهای است که در کاهش میزان پریشانی‌های روانی دانشجویان نقش داشته و موجب افزایش بهداشت روانی در آن‌ها می‌گردد. همچنین نتایج پژوهش استگر و همکاران (۲۰۱۴) بر روی دانشجویان نشان می‌دهد که مفهوم معنای زندگی ارتباط تنگاتنگی با سلامت و بهزیستی روانشناختی افراد دارد. علاوه بر این، نتایج پژوهش دامینو^۵ و همکاران (۲۰۱۷) بر روی دانشجویان پژوهشی نشان داد که معنا در زندگی رابطه معناداری با سلامت روان آنان دارد و دانشجویانی که از معنا در زندگی کمتری برخوردارند بیشتر دچار خستگی، نامیدی، پریشانی‌های روانی و کاهش امید و خودکارآمدی می‌شوند.

1- Sapmaz

2- Watson

3- Yao

4- Bailey & Phillips

5- Damiano

همچنین، این یافته پژوهش حاضر با نتایج پژوهش دوگان^۱ و همکاران (۲۰۱۲) همخوان است. پژوهش آنان بر روی دانشجویان ترکیه نشان داد که معنا در زندگی و بهزیستی روانشناسی موضوعات تحقیقاتی مهم در حوزه روانشناسی مثبت می‌باشند و معنا در زندگی ۳۴ درصد از بهزیستی روانشناسی دانشجویان را پیش‌بینی می‌کند و دانشجویانی که معنای کمتری در زندگی خود دارند، میزان اضطراب و افسردگی بیشتری را تجربه می‌کنند. به علاوه، نتایج پژوهش‌های اخیر اکی از آن است که سطوح بالای معنا در زندگی با کاهش پریشانی‌ها روانی (سیماسکی و میکروسکی^۲، ۲۰۱۶)، روان رنجوری، افکار خودکشی، اختلالات پس از سانجه و علائم استرس (استرج و همکاران، ۲۰۱۵، وس^۳ و همکاران، ۲۰۱۷، کروک^۴ و همکاران، ۲۰۱۵)، کاهش عواطف منفی، استرس (هانسلمن و کینگ^۵، ۲۰۱۴؛ استرج و همکاران، ۲۰۱۵)، افزایش رضایت از زندگی بیشتر، افزایش قدردانی (دیساباتو^۶ و همکاران، ۲۰۱۶)، شاکربودن و عزت نفس (اسکلونبرگ^۷ و همکاران، ۲۰۱۱) سازگاری، عملکرد تحصیلی بالا و انگیزه (بایلی و فیلیپس، ۲۰۱۶) رابطه معناداری دارد. در تبیین این ارتباط می‌توان گفت افرادی که از معنا در زندگی بیشتری برخوردارند ناراحتی کمتر و رضایت از زندگی و بهزیستی بیشتری را تجربه می‌کنند. آنان مجموعه‌ای از باورها و اعتقادات، در مورد زندگی خود را بهمنظور افزایش اراده، پشتکار و هدفمندی در زندگی فراهم می‌کنند. به این ترتیب، نسبت به دیگران از زندگی خود رضایت بیشتری دارند و کمتر دچار نالمیدی و اختلالات روانشناسی می‌گردند (پارک^۸ و همکاران، ۲۰۱۰). همچنین کافتراس و پسара^۹ (۲۰۱۲) نشان دادند که جوانانی که دارای معنی بیشتری در زندگی خود بودند، علائم افسردگی کمتری داشتند. ضمناً در مطالعه آنان، ارتباط معناداری بین سلامت عمومی جوانان با معنای زندگی آنان گزارش شد. راتی^{۱۰} و همکاران (۲۰۰۷) در یک مطالعه نشان دادند که بین داشتن

1- Doğan

2- Szymanski & Mikorski

3- Vess

4- Krok

5- Heintzelman & King

6- Disabato

7- Schulenberg

8- Park

9- Kleftaras & Psarra

10- Rath

معنا در زندگی و بهزیستی روانشناختی دانشآموزان نوجوان ارتباط مثبت معنادار وجود دارد.

همچنین، نتایج حاصل از پژوهش حاضر نشان می‌دهد که عاطفه مثبت دارای رابطه مستقیم و عاطفه منفی دارای رابطه معکوس با بهزیستی روانشناختی دانشجویان است. همسو با این یافته، نتایج پژوهش مظاہری و بهرامیان (۱۳۹۴) تحت عنوان پیش‌بینی بهزیستی روانی بر اساس عاطفه مثبت و منفی و خودکارآمدی مقابله‌ای نشان داد که بهره‌مندی افراد از عواطف مثبت با بهزیستی روانشناختی و رضایت از زندگی رابطه مثبت و معناداری دارد و سطح بالای عواطف مثبت در دانشجویان موجب می‌شود آنان در عملکرد خود کمتر دچار اضطراب و استرس شده و متعاقباً بهزیستی بالاتری را تجربه کنند. نتایج پژوهش کارنو^۱ و همکاران (۲۰۱۶) نیز نشان داد عاطفه مثبت در برگیرنده طیف گسترده‌ای از حالت‌های خلقی مثبت از جمله شادی، احساس توانمندی، شور و شوق، تمایل، علاقه و اعتماد به نفس است. افراد دارای عاطفه مثبت بالا، فعالانه، توانمندانه، توام با شور و نشاط و اعتماد، به زندگی نگاه می‌کنند. همچنین افراد با عاطفه مثبت بالا، معمولاً امیدوارند و در هنگام مواجهه با چالش برای رسیدن به هدف خود، از راه حل‌های متفاوتی استفاده می‌کنند. این افراد هنگام مواجهه با بحران، با دیدی خوش بینانه به چالش‌های موجود می‌نگرند و در رویارویی با مشکلات، به جای دلسردی و یأس تلاش می‌کنند تا مسائل را به نحو مناسب حل کنند. و بنابراین، عاطفه مثبت با بهزیستی روانی همراه است. همچنین، افراد با عاطفه مثبت بالا، تجرب مهیج را دوست دارند، همراهی با دیگران را جستجو می‌کنند و از آن لذت می‌برند و کاملاً در تعاملات اجتماعی خود، از اعتماد و رضایت برخودارند و هنگام مواجهه با مشکلات از حمایت اجتماعی بیشتر برخوردارند و بنابراین، بهزیستی روانی بیشتری را تجربه می‌کنند. همچنین یافته‌های پژوهش لی و سینواز^۲ (۲۰۱۶) نشان داد افراد دارای عواطف منفی، نسبت به وقایع استرس‌زای زندگی دید منفی به خود دارند. بنابراین در مواجهه با چالش‌های زندگی اعتماد چندانی به خود ندارند و به جای انتخاب بهترین راهبردها و حل مسائل، معمولاً از آن دوری می‌کنند. همچنین عاطفه منفی با روان‌آزدگی، احساس درمانگی، افسردگی و

اضطراب همراه است و بنابر این، افراد دارای عواطف منفی بهزیستی روانی پایین‌تری دارند.

به علاوه، یافته‌های پژوهش حاضر حاکی از آن است که عاطفه مثبت و منفی دارای نقش واسطه‌ای در رابطه میان بخشدگی و بهزیستی روانشناسی در دانشجویان است. که با نتایج پژوهش صابری و ابوالمعصومی (۲۰۱۶)، نتو^۱ و همکاران (۲۰۱۴)، کاواسکو^۲ (۲۰۱۶) همسو می‌باشد. نتایج پژوهش تسى و یپ^۳ (۲۰۰۹) نشان داد بخشنش با بهزیستی روانشناسی، عواطف مثبت و منفی و سازگاری بین شخصی ارتباط مثبت معناداری دارد و موجب بهبود و افزایش این دو متغیر در افراد می‌شود. همچنین، نتایج پژوهش کاواسکو (۲۰۱۶) نشان داد بخشنش در افراد باعث کاهش رفتارهای پرخاشگرانه و همچنین کاهش عواطف منفی و تحریک‌پذیری در آنها می‌گردد. همچنین پژوهش نتو و همکاران (۲۰۱۴) حاکی از این است که بخشنش باعث افزایش سازگاری اجتماعی و بهزیستی روانشناسی در بین افراد می‌گردد در همین راستا، کیلیان^۴ (۲۰۱۱) در پژوهش خود هیجانات را به عنوان یک عامل تأثیرگذار منحصر به فرد بر بهزیستی روانشناسی مطرح می‌کند و از سویی دیگر، وهل، پیکل و بنت^۵ (۲۰۱۰)، معتقدند بخشدگی به افراد کمک می‌کند تا بر عواطف و احساسات منفی خود غلبه کرده و از این طریق موجب تغییر در رفتار و افزایش بهزیستی روانشناسی در آنان می‌شود. بهطور کلی، در تبیین این یافته می‌توان گفت افرادی که در مقایسه با دیگران توانایی بیشتری برای بخشدن خطاهای دیگران دارند، پس از وقوع خطاهای، کمتر به افکار و خاطرات منفی مربوط به ظلمی که در حق شان صورت گرفته است می‌پردازند. این افراد توانایی بیشتری برای درک شرایط و موقعیت‌هایی دارند که باعث خطاكاری فرد خاطی شده است. آنها بدون این که از رویارویی با فرد خطاكار اجتناب کنند، فرصت مجدد برقراری ارتباط را به او می‌دهند. بدین ترتیب بخشنش موجب می‌گردد تا انسان در آرامشی قرار گیرد که نمی‌توان

1- Neto

2- Kovácsová

3- Tse & Yip

4- Killian

5- Wohl, Pychyl & Bennett

آن را از راهی دیگر کسب نمود. ایجاد هیجان‌های مثبت ناشی از بخشیدن خطای دیگران، به تداوم روابط صمیمانه با طرف مقابل کمک می‌کند و این تمایل به برقراری مجدد روابط صمیمانه، آنها را به سوی خلق مثبت سوق می‌دهد و به این ترتیب سروکار داشتن با احساسات و رفتارهای مثبت درباره فرد خاطی، باعث شادکامی در فرد می‌گردد (مالتی و دی و ببر، ۲۰۰۵). به عبارت دیگر، چنانچه فرد تلاش کند تا احساسات منفی نظیر عصبانیت، آزدگی، انتقام و سرزنش بوجود آمده تحت دلایل مختلف را کنار گذاشته و احساسات منفی را به احساسات مثبت تبدیل کند و بر آن باشد که فرد دیگر را ببخشد این کار تأثیر مثبتی در بهزیستی روانی او خواهد داشت.

همچنین، نتایج پژوهش نشان داد عواطف مثبت و منفی نقش میانجی‌گر در رابطه بین معنا در زندگی و بهزیستی روانشناختی دانشجویان ایفا می‌کند. نتایج پژوهش دهداری و همکاران (۱۳۹۲) ارتباط بین داشتن معنا در زندگی با وضعیت استرس، اضطراب و افسردگی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی ایران نشان داد افرادی که زندگی آن‌ها معنای بیشتری دارد، بهتر می‌توانند با اضطراب و چالش‌های زندگی مقابله کنند، پردازش اطلاعات جدید برای آن‌ها راحت‌تر بوده و چشم‌انداز وسیع‌تر و مثبت‌تری برای زندگی آینده خود دارند. داشتن معنا در زندگی مهارت مقابله‌ای مفیدی است که سبب می‌شود انسان بتواند از اوقات خوب خویش لذت ببرد و اوقات بد را تحمل کند. یافته‌های پژوهش احمدی و همکاران (۱۳۹۴) نشان داد که وجود معنا در زندگی از سازه‌های مهمی است که نبود آن در زندگی با عواطف منفی و افسردگی رابطه دارد و می‌تواند سهم قابل ملاحظه‌ای در پیش‌بینی و تبیین اختلالات و پریشانی‌های روانی در افراد و نمونه غیربالینی داشته باشد. همچنین، نتایج تحقیقات گوناگون نشان داد معنا در زندگی یکی از مفاهیمی است که در ادبیات پژوهشی اخیر به عنوان یکی از عناصر مهم بهزیستی روانشناختی محسوب می‌شود (دوگان و همکاران، ۲۰۱۲؛ گالان و همکاران^۱، ۲۰۱۱)؛ که وجود آن با شادکامی، هیجانات مثبت و رضایت از زندگی (احمدی و همکاران،

۱- Galan

۱۳۹۴؛ کو亨 و کایرسن^۱، ۲۰۱۲)، عزت نفس و شاکر بودن رابطه مثبت و با اضطراب و افسردگی رابطه معکوس دارد (اسکلونبرگ و همکاران، ۲۰۱۱). همچنین، سطوح پایین معنا در زندگی، با برخی متغیرها نظیر افسردگی (هدایتی و خزایی، ۲۰۱۴؛ وو و برون، ۲۰۱۳؛ کو亨 و کایرسن، ۲۰۱۲؛ اوونس^۲ و همکاران، ۲۰۰۹) اضطراب (دهداری و همکاران، ۱۳۹۲؛ استیگر و همکاران، ۲۰۰۹)، استرس پس از ضربه و احساس گناه (اوونس و همکاران، ۲۰۰۹)، پرخاشگری و نالمیدی (براسای و همکاران، ۲۰۱۲)، رابطه مستقیم دارد.

در مجموع، نتایج پژوهش حاکی از آن است که معنای زندگی ارتباط تنگاتنگی با سلامت و بهزیستی روانشناسی افراد دارد (ویلت^۳ و همکاران، ۲۰۱۷). در واقع، معنادار بودن زندگی سبب پایین آمدن سطح عواطف منفی مانند اضطراب و افسردگی و افزایش عواطف مثبت و در نهایت سبب کاهش خطر ابتلا به بیماری‌های روانی می‌گردد (دیساباتا، ۲۰۱۶). همچنین در پژوهشی بین معنا در زندگی در دانشجویان با میزان عواطف مثبت مانند، بهزیستی روانشناسی، شادکامی، خوشبینی، امید و رضایت از زندگی همبستگی معنادار و با میزان هیجانات منفی و افسردگی آنان همبستگی منفی و معنادار وجود دارد از این رو افرادی که سطح معنا در زندگی بالاتری را نسبت به دیگران دارند نسبت به رویدادها و هیجانات منفی زندگی دیدگاه خوشبینانه تری را اتخاذ می‌کنند و در نهایت از بهزیستی روانشناسی بالاتری برخوردار هستند (تو و سانگ، ۲۰۱۶).

همچنین، کلفتراس و پسارا^۷ (۲۰۱۲) نشان دادند که جوانانی که دارای معنی بیشتری در زندگی خود بودند، علائم افسردگی کمتری داشتند. ضمناً در مطالعه آنان، ارتباط معناداری بین سلامت عمومی جوانان با معنای زندگی آنان گزارش شد. در واقع، معنادار بودن زندگی سبب پایین آمدن سطح عواطف منفی مانند اضطراب و افسردگی می‌شود و

1- Cohen & Cairns

2- Woo & Brown

3- Owens

4- Wilt

5- Disabato

6- To & Sung

7- Kleftaras & Psarra

در نهایت سبب کاهش خطر ابتلا به بیماری‌های روانی می‌گردد (هنری، لاوگراو و استجر، ۲۰۱۴).

البته پژوهش حاضر دارای محدودیت‌هایی است. شیوه جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش مبتنی بر پرسشنامه بوده و بنابراین، سوگیری پاسخ‌دهندگان در بهخاطر آوردن و گزارش در ابزارهای خودگزارشی محتمل است. پیشنهاد می‌شود اطلاعات لازم با استفاده از چند روش مختلف جمع‌آوری گردد تا نتایج بهدست آمده با اطمینان بیشتر مورد استفاده قرار گیرد. از دیگر محدودیت‌های پژوهش حاضر آن است که پژوهش حاضر بر روی دانشجویان صورت گرفته و بنابراین، باید در تعیین نتایج به سایر مقاطع تحصیلی جانب احتیاط رعایت شود، چرا که وضعیت اقتصادی، تفاوت‌های فرهنگی، اجتماعی و فردی دانشجویان در این پژوهش مورد کنترل واقع نشده است. بهطور کلی، شناسایی عوامل مرتبط با بهزیستی روانشناختی دانشجویان و همچنین تعیین راهکارهای ارتقاء‌دهنده آن از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و با توجه به نتایج پژوهش حاضر مولفه‌های روانشناختی مثبت از قبیل معنا در زندگی، بخشودگی و عاطفه مثبت و منفی نقش مهمی در افزایش سطح بهزیستی روانشناختی دانشجویان ایفا می‌کنند. بر اساس نتایج پژوهش، پیشنهاد می‌شود پروتکل آموزش مولفه‌های روانشناختی مثبت بهویژه بخشش و معنا در زندگی برای دانشجویان تدوین شده و کارگاههای آموزشی و برنامه‌های مداخله‌ای لازم در زمینه ارتقاء توانمندی‌های مذکور بهمنظور افزایش بهزیستی روانشناختی در مراکز مشاوره دانشگاه‌ها طراحی و اجرا شوند.

۱۳۹۶/۰۵/۱۰

تاریخ دریافت نسخه اولیه مقاله:

۱۳۹۶/۰۷/۱۵

تاریخ دریافت نسخه نهایی مقاله:

۱۳۹۶/۰۹/۲۰

تاریخ پذیرش مقاله:

منابع

- احمدی غلامرضا؛ سهرابی فرامرز؛ براتی سده، فرید و محمد قادری (۱۳۹۴). بررسی نقش پیش‌بینی کنندگی معنای زندگی در افسردگی دانشجویان، آموزش مشاوره و روان‌درمانی، ۱۴(۴): ۸۶-۹۹.
- دهداری، طاهره؛ یاراحمدی، رسول؛ تقیسی، محمدحسین؛ دانشور، ریحانه و جمال احمدپور (۱۳۹۲). ارتباط بین داشتن معنا در زندگی با وضعیت استرس، اضطراب و افسردگی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی ایران در سال ۱۳۹۲، آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، ۱(۳): ۸۳-۹۲.
- بیانی، علی‌اصغر؛ کوچکی عاشور، محمد و علی بیانی (۱۳۸۷). روایی و پایایی مقیاس بهزیستی روانشناسی‌تریف، مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران، ۱۴(۲): ۱۵۱-۱۴۶.
- شهنی‌بیلاق، منیجه؛ شجاعی، آمنه؛ بهروزی، ناصر و غلامحسین مکتبی (۱۳۹۰). رابطه هوش هیجانی و مهارت‌های اجتماعی با بهزیستی روانشناسی در دانشجویان دختر دانشگاه شهید چمران، دستاوردهای روانشناسی، ۱۴(۱): ۷۳-۹۲.
- مظاہری، مهرداد و سیده حکیمه بهرامیان (۱۳۹۴). پیش‌بینی بهزیستی روانی بر اساس عاطفه مثبت و منفی و خودکارآمدی مقابله‌ای، روانشناسی مثبت، ۱(۴): ۱-۱۴.
- یوسفی، جعفر (۱۳۹۴). رابطه راهبردهای تنظیم هیجانی و هیجان‌های مثبت و منفی با سلامت روانی دانشجویان، مجله دانشکده علوم پزشکی نیشابور، ۳(۱): ۶۶-۷۴.
- Akhtar, S., Dolan, A., & Barlow, J. (2017). Understanding the Relationship between State Forgiveness and Psychological Wellbeing: A Qualitative Study, *Journal of religion and health*, 56(2), 450-463.
- Akin U, Akin A. (2016). Investigating the Mediator role of Social Safeness on the Relationship between Forgiveness and Life Satisfaction, *Anales de Psicología/Annals of Psychology*. Apr 3; 32(2):528-34.
- Bailey, T.H., & Phillips, L.J. (2016). The influence of motivation and adaptation on students' subjective well-being, meaning in life and academic performance, *Higher Education Research & Development*, 35(2), 201-216.
- Bamonti, P., Lombardi, S., Duberstein, P.R., King, D.A., & Van Orden, K.A. (2016). Spirituality attenuates the association between depression symptom severity and meaning in life, *Aging & mental health*, 20(5), 494-499.

-
- Berry, J.W., & Worthington Jr, E.L. (2001). Forgivingness, relationship quality, stress while imagining relationship events, and physical and mental health, *Journal of Counseling Psychology*, 48(4), 447.
- Besharat MA, Etemadi Nia M, Farahani H. (2013). Anger and Major Depressive Disorder: The Mediating Role of Emotion Regulation and Anger Rumination. *Asian Journal of Psychiatry*, 6(1), 35- 41.
- Braithwaite, S.R., Mitchell, C.M., Selby, E.A., & Fincham, F.D. (2016). Trait forgiveness and enduring vulnerabilities: Neuroticism and catastrophizing influence relationship satisfaction via less forgiveness, *Personality and Individual Differences*, 94, 237-246.
- Brassai, L., Piko, B.F., & Steger, M.F. (2011). Meaning in life: Is it a protective factor for adolescents' psychological health?, *International journal of behavioral medicine*, 18(1), 44-51.
- Burnette, J.L., Davisson, E.K., Finkel, E.J., Van Tongeren, D.R., Hui, C.M., & Hoyle, R.H. (2014). Self-control and forgiveness: A meta-analytic review, *Social Psychological and Personality Science*, 5(4), 443-450.
- Burns RA, Machin MA. (2010). Identifying gender differences in the independent effects of personality and psychological well-being on two broad affect components of subjective well-being, *Personality and Individual Differences*, 48(1): 22-7.
- Cohen, K. & Cairns, D. (2011). Is searching for meaning in life associated with reduced subjective wellbeing? Confirmation and possible moderators, *Journal of Happiness Studies*, 13(2), 313-331.
- Corno, G., Molinari, G., & Baños, R.M. (2016). Assessing positive and negative experiences: validation of a new measure of well-being in an Italian population, *Rivista di Psichiatria*, 51(3), 110-115.
- Damiano, R.F., de Andrade Ribeiro, L.M., dos Santos, A.G., da Silva, B.A., & Lucchetti, G. (2017). Empathy is Associated with Meaning of Life and Mental Health Treatment but not Religiosity among Brazilian Medical Students, *Journal of religion and health*, 56(3), 1003-1017.
- Dehghan, S., Kord Tamini, B., & Arab, A. (2014). Compare the forgiveness, psychological wellbeing and affective control between recovering drug-addicted and healthy subjects, *Journal of Social Issues & Humanities*, 2, 10-13.

- Diener, E., Wirtz, D., Tov, W., Kim-Prieto, C., Choi, D.W., Oishi, S., & Biswas-Diener, R. (2010). New well-being measures: Short scales to assess flourishing and positive and negative feelings, *Social Indicators Research*, 97(2), 143-156.
- Dierendonck, D. (2005). The construct validity of t' Scales of psychological well-being and its extension with spiritual well-being, *Pers Individ Dif.*, 36:629–45.
- Disabato, D.J., Kashdan, T.B., Short, J.L., & Jarden, A. (2017). What predicts positive life events that influence the course of depression? A longitudinal examination of gratitude and meaning in life, *Cognitive Therapy and Research*, 41(3), 444-458.
- Doğan, T., Sapmaz, F., Tel, F.D., Sapmaz, S., & Temizel, S. (2012). Meaning in life and subjective well-being among Turkish university students, *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 55, 612-617.
- Eldelelioglu J, Yilmaz A, Gültekin F. (2010). Investigation of teacher trainees' psychological well-being in terms of time management, *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 2(2): 342–8.
- Fulmer, R. (2015). A history of happiness: The roots of positive psychology, insight, and clinical applications from 2005 to 2015, *Ideas and Research You Can Use: VISTAS 2015*.
- Galan, M.A. Magno, A. Paterson, V.C. Roldan, A.E. (2011). Meaning in life, flow, and subjective well-Being: A perspective on Filipino High school students, *Philipine journal of counseling psychology*, 1(13), 29-45.
- Hedayati, M.M., & Khazaei, M.M. (2014). An investigation of the relationship between depression, meaning in life and adult hope, *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 114, 598-601.
- Heintzelman SJ, King LA. (2014). Life is pretty meaningful, *American Psychologist*. Sep; 69(6): 561.
- Heisel, M.J., Neufeld, E., & Flett, G. L. (2016). Reasons for living, meaning in life, and suicide ideation: investigating the roles of key positive psychological factors in reducing suicide risk in community-residing older adults, *Aging & mental health*, 20(2), 195-207.
- Henry, K.L., Lovegrove, P.J., Steger, M. F., Chen, P.Y., Cigularov, K.P., & Tomazic, R.G. (2014). The potential role of meaning in life in the

-
- relationship between bullying victimization and suicidal ideation, *Journal of youth and adolescence*, 43(2), 221-232.
- Hone, L.C., Jarden, A., Schofield, G., & Duncan, S. (2014). Measuring flourishing: The impact of operational definitions on the prevalence of high levels of wellbeing.
- Huang, S.T.T., & Enright, R.D. (2000). Forgiveness and anger-related emotions in Taiwan: implications for therapy, *Psychotherapy: Theory, Research, Practice, Training*, 37(1), 71.
- Huppert, F.A., & So, T.T. (2013). Flourishing across Europe: Application of a new conceptual framework for defining well-being. *Social Indicators Research*, 110(3), 837-861.
- Killian, K.D. (2012). Development and Validation of the Emotional Self-Awareness Questionnaire: A Measure of Emotional Intelligence, *Journal of marital and family therapy*, 38(3), 502-514.
- King, L.A., & Napa, C.K. (1998). What makes a life good?, *Journal of personality and social psychology*, 75(1), 156.
- King, L., Hicks, J., Krull, J., & Del Gaiso, A. (2006). Positive affect and the experience of meaning in life, *Journal of Personality and Social Psychology*, 90(1), 179–196.
- Kleftaras, G., & Psarraf, E. (2012). Meaning in life, psychological well-being and depressive symptomatology: A comparative study, *Psychology*, 3(04), 337.
- Kovácsová, N., Lajunen, T., & Rošková, E. (2016). Aggression on the road: Relationships between dysfunctional impulsivity, forgiveness, negative emotions, and aggressive driving. *Transportation research part F: traffic psychology and behaviour*, 42, 286-298.
- Krok D. (2015), The role of meaning in life within the relations of religious coping and psychological well-being, *Journal of religion and health*, Dec 1; 54(6):2292-308.
- Lawler, K.A., Younger, J.W., Piferi, R.L., Billington, E., Jobe, R., Edmondson, K., & Jones, W.H. (2003). A change of heart: Cardiovascular correlates of forgiveness in response to interpersonal conflict, *Journal of behavioral medicine*, 26(5), 373-393.

-
- Lee, H. J., & Szinovacz, M.E. (2016). Positive, Negative, and Ambivalent Interactions with Family and Friends: Associations with Well-being, *Journal of Marriage and Family*, 78(3), 660-679.
- Linley PA, Maltby J, Wood AM, Osborne G, Hurling R. (2009), Measuring happiness: The higher order factor structure of subjective and psychological well-being measures, *Personality and Individual Differences*, 47(8): 878-84.
- Lopez, S.J., & Snyder, C.R. (Eds.). (2009). *The Oxford handbook of positive psychology*, Oxford University Press.
- Maltby, J., Macaskill, A., & Day, L. (2001). Failure to forgive self and others: A replication and extension of the relationship between forgiveness, personality, social desirability and general health, *Personality and Individual Differences*, 30(5), 881-885.
- Maltby, J., DAY , L., & Barber, L. (2005). Forgiveness and happiness, The differing contexts of forgiveness using the distinction between hedonic and eudemonic happiness, *Journal of Happiness Studies*, 6:1-13.
- McCullough, M.E., Pedersen, E.J., Tabak, B.A., & Carter, E.C. (2014). Conciliatory gestures promote forgiveness and reduce anger in humans. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 111(30), 11211-11216.
- McCullough, M.E., Emmons, R.A., & Tsang, J. (2002). The grateful disposition: A conceptual and empirical topography, *Journal of Personality and Social Psychology*, 82, 112-127.
- Neto, J.R., Enright, R., Seibel, B., & Koller, S. (2014). Positive psychology and interpersonal forgiveness within cultures,. In *Positive Nations and Communities* (pp. 135-147), Springer Netherlands.
- Olson, J.R., Marshall, J.P., Goddard, H.W., & Schramm, D.G. (2015). Shared religious beliefs, prayer, and forgiveness as predictors of marital satisfaction, *Family Relations*, 64(4), 519-533.
- Owens, G.P. Steger, M.F. Whitesell, A.A. Herrera, C.J. (2009). Posttraumatic Stress Disorderer, Guilt, Depression, and Meaning in Life among Military Veterans, *Journal of Traumatic Stress*, 22(6), 654–657.
- Pan, J.Y., Wong, D.F.K., Chan, C.L W., & Joubert, L. (2008). Meaning of life as a protective factor of positive affect in acculturation: A resilience

-
- framework and a cross-cultural comparison, *International Journal of Intercultural Relations*, 32(6), 505-514.
- Park, N., Park, M., & Peterson, C. (2010). When is search for meaning related to life satisfaction? *Applied Psychology: Health and Well-Being*, 2(1), 1-13.
- Peterson, S.J., Van Tongeren, D.R., Womack, S.D., Hook, J.N., Davis, D.E., & Griffin, B.J. (2017). The benefits of self-forgiveness on mental health: Evidence from correlational and experimental research. *The Journal of Positive Psychology*, 12(2), 159-168.
- Rathi N, Rastogi R. Meaning in life and psychological well-being in pre-adolescents and adolescents (2007). *Journal of the Indian Academy of Applied Psychology*, Jan; 33(1):31-8.
- Robbins B. (2008). What is the good life? Positivism and renaissance of humanistic psychology, *J Hum Psychol*, 36: 96-112.
- Ryff CD. (1989). Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being, *Journal of Personality and Social Psychology*, 57: 1069-1081.
- Saberi, H., & Abolmasoumi, L. (2016). Assosiation of forgiveness, positive and negative affect with happiness, *International Journal of Psychology*, 51, 536.
- Sapmaz F, Yıldırım M, Topçuoğlu P, Nalbant D, Sızır U. Gratitude, Forgiveness and Humility as Predictors of Subjective Well-being among University Students, *International Online Journal of Educational Sciences*, 2016 Mar 1, 8(1).
- Schulenberg, S.E. Strack, K. M. Buchanan, E.M. (2011). The Meaning in Life Questionnaire: Psychometric Properties With Individuals With Serious Mental Illness in an Inpatient Setting, *Journal of Clinical Psychology*, 67(12), 1210-1219.
- Seligman, M.E. (2004). *Authentic happiness: Using the new positive psychology to realize your potential for lasting fulfillment*, Simon and Schuster.
- Seligman, M.E. (2012). *Flourish: A visionary new understanding of happiness and well-being*, Simon and Schuster.

- Smith TW, Glazer K, Ruiz JM, Gallo LC. (2004). Hostility Anger, aggressiveness, and coronary heart disease: An interpersonal perspective on personality, emotion, and health, *Journal of Personality*, 72(6): 1217–70.
- Steger MF, Frazier P, Oishi S, Kaler M. (2009). The meaning in life questionnaire: Assessing the presence of and search for meaning in life, *Journal of counseling psychology*, 2006 Jan; 53(1):80.
- Steger, M.F., & Yeon Shin, J. (2010). The relevance of the Meaning in Life Questionnaire to therapeutic practice: A look at the initial evidence, In *International Forum for Logotherapy* (Vol. 33, No. 2, p. 95).
- Steger, M.F., Frazier, P., Oishi, S., & Kaler, M. (2006). The meaning in life questionnaire: Assessing the presence of and search for meaning in life, *Journal of counseling psychology*, 53(1), 80.
- Szymanski, D.M., & Mikorski, R. (2016). External and internalized heterosexism, meaning in life, and psychological distress, *Psychology of Sexual Orientation and Gender Diversity*, 3(3), 265.
- Thomason, K.K. (2017). Review of Anger and Forgiveness: Resentment, Generosity, Justice, *Essays in Philosophy*, 18(1), 12.
- Thoreson CE, Harris AHS, Luskin F. Forgiveness and health: An unanswered question, In M.E. McCullough, K.I. Pargament, & CE. Thoresen (Eds.), *Forgiveness: Theory, research, and practice*, New York, NY: The Guilford Press; 2000.
- Toussaint, L.L., Williams, D.R., Musick, M.A., & Everson, S.A. (2001). Forgiveness and health: Age differences in a US probability sample, *Journal of adult development*, 8(4), 249-257.
- Toussaint, L.L., Worthington, E.L., & Williams, D.R. (Eds.). (2015). *Forgiveness and health: Scientific evidence and theories relating forgiveness to better health*, Springer.
- Toussaint, L., Shields, G.S., Dorn, G., & Slavich, G.M. (2016). Effects of lifetime stress exposure on mental and physical health in young adulthood: How stress degrades and forgiveness protects health. *Journal of health psychology*, 21(6), 1004-1014.
- Toussaint, L., Worthington Jr, E.L., Van Tongeren, D.R., Hook, J., Berry, J.W., Miller, A.J., & Davis, D.E. (2016). Forgiveness Working:

-
- Forgiveness, Health, and Productivity in the WorkplaceM *American Journal of Health Promotion*, 0890117116662312.
- Tse, W.S. & Yip, T.H. (2009). Relationship among dispositional forgiveness of others, interpersonal adjustment and psychological well-being: Implication for inter personal theory of depression, *Pers Indiv Diff*. 46: 365-8.
- Van Cappellen, Patty, Maria Toth-Gauthier, Vassilis Saroglou, and Barbara L. Fredrickson, Religion and well-being: The mediating role of positive emotions, *Journal of Happiness studies* 17, No. 2 (2016): 485-505.
- Van Dierendonck, D. (2004). The construct validity of Ryff's Scales of Psychological Well-being and its extension with spiritual well-being, *Personality and individual differences*, 36(3), 629-643.
- Vess, M., Rogers, R., Routledge, C., & Hicks, J.A. (2017). When being far away is good: Exploring how mortality salience, regulatory mode, and goal progress affect judgments of meaning in life, *European Journal of Social Psychology*, 47(1), 82-91.
- Weston, R., & Gore Jr, P.A. (2006). A brief guide to structural equation modeling, *The counseling psychologist*, 34(5), 719-751.
- Watson H, Rapee R, Todorov N. Imagery rescripting of revenge, avoidance, and forgiveness for past bullying experiences in young adults, *Cognitive behaviour therapy*, 2016 Jan 2;45(1):73-89.
- Watson, D. (1988). The vicissitudes of mood measurement: Effects of varying descriptors, time frames, and response formats on measures of positive and negative affect, *Journal of personality and social psychology*, 55(1), 128.
- Watson, H., Rapee, R., & Todorov, N. (2015). Forgiveness reduces anger in a school bullying context, *Journal of interpersonal violence*, 0886260515589931.
- Whited, M.C., Wheat, A.L., & Larkin, K.T. (2010). The influence of forgiveness and apology on cardiovascular reactivity and recovery in response to mental stress, *Journal of behavioral medicine*, 33(4), 293-304.
- Wilt, J.A., Stauner, N., Lindberg, M.J., Grubbs, J.B., Exline, J.J., & Pargament, K.I. (2017). Struggle with ultimate meaning: Nuanced

- associations with search for meaning, presence of meaning, and mental health, *The Journal of Positive Psychology*, 1-12.
- Wohl, M.J., Pychyl, T.A., & Bennett, S.H. (2010). I forgive myself, now I can study: How self-forgiveness for procrastinating can reduce future procrastination, *Personality and Individual Differences*, 48(7), 803-808.
- Woo, C.S & Brown E. j. (2013). Role of Meaning in the Prediction of Depressive Symptoms Among Trauma-Exposed and Non trauma-Exposed Emerging Adults, *Journal of Clinical psychology*, 69(12), 1269–1283.
- Wood AM, Joseph S. (2010). The absence of positive psychological (eudemonic) well-being as a risk factor for depression: A ten year cohort study, *Journal of Affective Disorders*; 122: 213–17.
- Worthington, E.L., & Scherer, M. (2004). Forgiveness is an emotion-focused coping strategy that can reduce health risks and promote health resilience: Theory, review, and hypotheses, *Psychology & Health*, 19(3), 385-405.
- Yao S, Chen J, Yu X, Sang J. (2016). Mediator Roles of Interpersonal Forgiveness and Self-Forgiveness between Self-Esteem and Subjective well-Being, *Current Psychology*, 1-8.
- Zhang, Z. (2017). Outdoor group activity, depression, and subjective well-being among retirees of China: The mediating role of meaning in life, *Journal of Health Psychology*, 1359105317695428.